

Styrkebaserad undersökning

Styrkebaserad undersökning kan vara ett komplement eller ett alternativ till en NFU-undersökning. Utgångspunkten är församlingens "livgivande berättelser"; när och hur har jag upplevt att församlingen fungerade som bäst? Genom samtal två och två eller kvalificerade intervjuer får medlemmarna berätta om händelser i församlingen som varit livgivande för dem. Det sammantagna resultatet processas på olika sätt och leder fram till en bild av församlingens erfarenhetsbaserade resurser. Nästa steg är att skapa en utmanande bild av framtiden som bygger på berättelserna. Därmed är målet inte något främmande eller totalt nytt. Det är en slags förädling av det goda som församlingen redan erfarit. Sista steget är att formulera och ta konkreta steg för att nå den önskade framtidsbilden.

En enkel form av styrkebaserad undersökning är en dialogkonferens. Detta upplägg kan användas en kväll med ledningsgruppen eller hela församlingen när den är samlad till en hel- eller halvdag och ger då på ganska kort tid både en god bild av församlingen när den är som bäst, vad man längtar efter och uppslag för vilka områden och arbetsformer som skulle kunna befrämja församlingens förnyelse, utveckling och växt. Det går till på följande sätt.

Huvudfrågan är: vilka livgivande berättelser om församlingens liv och tjänst finns i församlingen?

1. Gruppen delas in i par där man får intervjua varandra om en enskild händelse eller episod i församlingens gemenskap där man har upplevt att församlingen var i sitt esse och var betydelsefull för de människor som var involverade i händelsen.
2. Om gruppen har åtta eller fler medlemmar söker varje par upp ett annat par och återberättar för det andra paret vad de hört i intervjun; alla får på så sätt höra sin berättelse återges.
3. När alla delat försöker man tillsammans med ett ord eller en kort mening formulera teman och principer som ligger till grund för berättelserna. Dessa skrivs ner på ett blädderblocksblad. Finns det röda trådar som förenar?
4. Därefter möts alla deltagare och dubbelparen redovisar resultaten för varandra med hjälp av blädderblocksbladen. Det är viktigt att redovisningen inte blir för abstrakt; det ska framgå att grunden för det som man kommit fram till är konkreta händelser och upplevelser. Återigen ställs frågan om teman och röda trådar i det som framkommit.
5. Nästa uppgift är att utifrån berättelser och teman föreställa sig en önskad framtidsbild av församlingen där de faktiska erfarenheterna har förädlats och förmerats. Hur skulle det kunna se ut om de goda upplevelser vi har gjort i denna församling karaktäriserade livet i vår gemenskap?
6. Slutligen ställs frågan om vilka konkreta steg som skulle behöva tas för att uppnå den önskade framtidsbilden.
7. Om det finns en vision eller övergripande målskrivning som församlingen tagit beslut om lyfts den fram här. Hur lever målen och visionen i församlingen? Hur stämmer de formuleringarna med vad som framkommit i samtalen?

Genom denna samling får ledningsgruppen/församlingen uppleva att det finns goda erfarenheter i gemenskapen och att berättandet skapar energi.

Församlingen kan också göra en mer omfattande styrkebaserad utforskning som sin huvudsakliga undersökningsform. Här är utgångspunkten dokumenterade intervjuer istället för par- och gruppsamtal. I boken Utveckla församlingen med styrkebaserad undersökning finns ett avsnitt som steg för steg visar hur man går till väga för att genomföra en sådan process. De grundläggande stegen formuleras enligt följande:

- Initiera. Förbereda, planera och bestämma fokus
- Utforska. Formulera intervjufrågor och genomföra intervjuer
- Drömma. Presentation, reflexion och ”drömkarta” inför framtiden
- Vägen mot målet. Utmanande framtidsförslag, lista steg mot målet
- Återkoppling. Skapa stödjande strukturer. Fira

Samma tillvägagångssätt kan också användas när en församling har gjort en NFU-profil och vill arbeta med sitt svagaste område. Denna s.k. minimifaktor kan t ex vara behovsorienterad evangelisation. Intervjufrågorna inriktar sig då enbart på de berättelser som handlar om när enskilda erfarit att det varit gott att dela med sig av sin tro och/eller mött behov i det omgivande samhället på ett sätt som gett församlingen trovärdighet.

